

PAPA FRANCESC
MISSATGE URBI ET ORBI

Nadal 2023

Dilluns, 25 de desembre de 2023

Benvolguts germans i germanes, bon Nadal!

La mirada i el cor dels cristians de tot el món es dirigeixen a Betlem. Allí, on aquests dies hi regna el dolor i el silenci, va ressonar l'anunci esperat durant segles: «Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). Aquestes van ser les paraules de l'àngel al cel de Betlem i avui s'adrecen també a nosaltres. Ens omple de confiança i esperança saber que el Senyor va néixer per nosaltres; que la Paraula eterna del Pare, el Déu infinit, es va establir entre nosaltres; que es va fer carn, va venir a «habitar entre nosaltres (cf. Jn 1,14). Aquesta és la notícia que canvia el curs de la història!

L'anunci de Betlem és «una gran alegria» (Lc 2,10). Quina alegria? No és la felicitat passatgera del món, ni l'alegria de la diversió, sinó una “gran” alegria, perquè ens fa “grans”. Avui, efectivament, nosaltres, éssers humans, amb els nostres límits, abracem la certesa d'una esperança inaudita, la d'haver nascut per al cel. Sí, Jesús, el nostre germà, va venir a fer que el seu Pare sigui el nostre Pare. Pel fet de ser un Nen fràgil, ens revela la tendresa de Déu; i molt més: ell, l'Unigènit del Pare, ens concedeix «ser fills de Déu» (Jn 1,12). Aquesta és l'alegria que consola el cor, que renova l'esperança i dona la pau; és l'alegria de l'Esperit Sant, l'alegria de ser fills estimats.

Germans i germanes, enmig de les tenebres de la terra, avui a Betlem s'ha encès una flama inextingible; enmig de la foscor del món, avui preval la llum de Déu, que «il·lumina tots els homes» (Jn 1,9). Germans i germanes, alegrem-nos per aquesta gràcia! Alegra't tu, que has perdut la confiança i les certeses, perquè no estàs sol, no estàs sola: Crist ha nascut per tu! Alegra't tu, que has abandonat l'esperança, perquè Déu t'allarga la mà; no t'assenyala amb el dit, sinó que t'ofereix la seva maneta de Nen per a alliberar-te de les teves pors, per a alleujar-te de les teves fatigues i mostrar-te que per a ell ets valuós com ningú altre. Alegra't tu, que en el cor no trobes la pau, perquè s'ha complert l'antiga profecia d'Isaïes: «Ens ha nascut un infant, ens ha estat donat un fill [...]. Aquest és el seu nom: [...] “Príncep de pau”» (9,5). L'Escriptura revela que la seva pau, el seu regne no tindran fi (cf. 9,6).

En l'Escriptura, al Príncep de la pau se li oposa «el príncep d'aquest món» (Jn 12,31) que, semblant mort, actua en contra del Senyor «que estima la vida» (cf. Sv 11,26). El veiem obrar a Betlem, quan, després del naixement del Salvador, s'esdevé la matança dels innocents. Quantes matances d'innocents hi ha en el món: al ventre matern, a les rutes dels desesperats que cerquen esperança, a les vides de tants infants la infància dels quals està devastada per la guerra. Aquests infants que tenen una infància devastada per la guerra, per les guerres, són els petits Jesús d'avui.

Llavors, dir sí al Príncep de la pau significa dir no a la guerra, i això amb valentia, dir no a la guerra, a tota guerra, a la lògica mateixa de la guerra, un viatge sense meta, una derrota sense vencedors, una bogeria sense excuses. Això és la guerra, un viatge sense meta, una derrota sense vencedors, una bogeria sense excuses. Però per a dir no a la guerra cal dir no a les armes. Perquè si l'home, el cor del qual és inestable i està ferit, troba instruments de mort entre les seves mans, abans o després els farà servir. I com es pot parlar de pau si la producció, la venda i el comerç d'armes augmenten? Avui, com en el

temps d'Herodes, les intrigues del mal, que s'oposen a la llum divina, es mouen a l'ombra de la hipocresia i de l'ocultament. Quantes massacres produïdes per les armes s'esdevenen en un silenci ensordidor, d'amagat de tothom! La gent, que no vol armes sinó pa, que els costa de continuar endavant i demana pau, ignora quants fons públics es destinen als armaments. I malgrat això haurien de saber-ho! Que se'n parli, que s'escrigui sobre això, per tal que es coneguin els interessos i els beneficis que mouen els fils de les guerres.

Isaïes, que profetitzava el Príncep de la pau, va escriure sobre un dia en què «cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra»; d'un dia en què els homes no «s'entrenaran mai més a fer la guerra», sinó que «forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances» (2,4). Amb l'ajut de Déu, posem-nos mans a l'obra per tal que aquest dia arribi.

Que arribi a Israel i Palestina, on la guerra sacsa la vida d'aquelles poblacions; les abraço totes dues, en particular les comunitats cristianes de Gaza —la parròquia de Gaza— i de tota la Terra Santa. Porto en el cor el dolor per les víctimes de l'execrable atac del passat 7 d'octubre i renovo una crida urgent per a l'alliberament dels qui estan encara retinguts com a hostatges. Suplico que acabin les operacions militars, amb les seves dramàtiques conseqüències de víctimes civils innocents, i que es posi remei a la situació humanitària desesperada i es permeti l'arribada d'ajuda. Que no es continuï alimentant la violència i l'odi, sinó que es trobi una solució a la qüestió palestina, per mitjà d'un diàleg sincer i perseverant entre les parts, sostingut per una forta voluntat política i el suport de la comunitat internacional. Germans i germanes, preguem per la pau a Palestina i a Israel.

El meu pensament es dirigeix a més a la població de la martiritzada Síria, i també a la del Iemen, que continua sofrint. Penso en l'estimat poble libanès i prego perquè pugui recuperar aviat l'estabilitat política i social.

Amb els ulls fixats en l'Infant Jesús imploro la pau per a Ucraïna. Renovem la nostra proximitat espiritual i humana al seu poble martiritzat, per tal que a través de l'ajuda de cada un de nosaltres senti l'amor de Déu en allò concret.

Que arribi el dia de la pau definitiva entre Armènia i Azerbaidjan. Que l'afavoreixin la prossecució de les iniciatives humanitàries, el retorn dels desplaçats a les seves llars de manera legal i segura, i el respecte mutu de les tradicions religioses i dels llocs de culte de cada comunitat.

No oblidem les tensions i els conflictes de pertorben les regions del Sahel, el corn d'Àfrica i el Sudan, així com també del Camerun, la República Democràtica del Congo i Sudan del Sud.

Que arribi el dia en què es consolidin els vincles fraternals a la península coreana, obrint vies de diàleg i reconciliació que puguin crear les condicions per a una pau duradora.

Que el Fill de Déu, que es va fer un Infant humil, inspire les autoritats polítiques i totes les persones de bona voluntat del continent americà, per a trobar solucions idònies que portin a superar les dissensions socials i polítiques, a lluitar contra les formes de pobresa que ofenen la dignitat de les persones, a resoldre les desigualtats i a afrontar el fenomen dolorós de les migracions.

Des del pessebre, el Nen ens demana que siguem veu dels que no tenen veu: veu dels innocents, morts per falta d'aigua i de pa; veu dels qui no aconsegueixen trobar feina o que l'han perduda; veu dels que es veuen obligats a fugir de la seva pàtria a la recerca d'un futur millor, arriscant la vida en viatges extenuants i a mercè de traficants sense escrúpols.

Germans i germanes, s'acosta el temps de gràcia i esperança del Jubileu, que començarà d'aquí a un any. Que aquest període de preparació sigui ocasió per a convertir el cor; per a dir no a la guerra i sí a la pau; per a respondre amb alegria a la invitació del Senyor que ens crida, com havia profetitzat Isaïes, «a portar la bona nova als pobres, a curar els cors abatuts, a proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum» (Is 61,1).

Aquestes paraules es van acomplir en Jesús (cf. Lc 4,18), nascut avui a Betlem. Acollim-lo, obrim-li el cor a ell, el Salvador. Obrim-li el cor a ell, el Salvador, que és el Príncep de la pau.